

VECKOBLADET

2017:4

170210

43:e årgången

Lördagsmusik

Helgeandskyrkan

11 februari kl 17

”Amerika”

Martina Björk, orgel

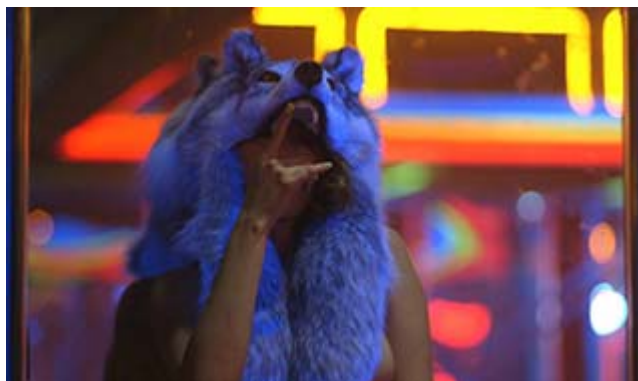
Doc Lounge Lund: LoveTrue - Valentine's special!

Bring your loved one's and celebrate all kinds of love on Valentine's day with us!

Tisdag 14/2 kl 19.00, Mejeriet Lund.

Free entrance tonight!

Doc Lounge Lund är på engelska sedan januari 2017.

ABOUT THE FILM

Lovetrue offers a unique exploration of the challenges that love can present and how our past and present experiences shape the decisions we make when the fantasy of true love dissipates. Using an atmospheric blend of follow-along footage, artful camerawork, and scenes depicting the past, present, and future of her subjects, Har'el follows three complicated, real-life relationships as they unfold in distinct corners of the country. Alaskans Blake and Joel pursue a promising romance, in spite of physical limitations and her stripping career. In Hawaii, free spirit Coconut Willie discovers another side of true love after realizing his son is not biologically his own. And singer/songwriter Victory philosophises on faith and faithfulness as she and her siblings perform in the streets of New York City accompanied by their father John, who was abruptly separated from his wife. Set to a hypnotising score by Flying Lotus and executive produced by Shia LaBeouf, three revelatory stories emerge about a deeper definition of love.

Director: Alma Harel, Country: USA, Year: 2016,
Time: 82 minutes, Language: English

Gudrun till Lund!!

Den första mars kommer allas vår Gudrun till Lund och det är vi givetvis mycket glada över. Perfekt tillfälle för dig som är nyfiken på F!, vet lite, vill veta lite mer, eller istället vill få tips på hur du kan agera och behålla din aktivism när du känner dig frustrerad!

Ta med pennan, blocket och funderingar så samlar vi våra feministiska krafter!!

Kiliansgatan 9 kl 17-19.

Det kostar gratis och alla (oavsett politiskt färg) är varmt välkomna!!

Var tid har sin egen oro

Vi måste ta människors oro på allvar, som häxbrännarna sade på 1600-talet.

Mattias Svensson på Twitter

SVT-journalist döms för människosmuggling

Idag kom beskedet att SVT-reporter Fredrik Önevall och två andra i hans team döms för människosmuggling av tingsrätten i Malmö. Straffet blir villkorlig dom med samhällstjänst. Det var under en reportageresa som TV-teamet tog med sig en syrisk flyktingpojke till Sverige.

[Läs mer om domen »](#)

Trump vill ha friskolor och skolpeng

Den svenska skolmodellen har två mäktiga anhängare: Donald Trump och hans utbildningsminister Betty DeVos. Hon är mest känd för sin kamp mot vapenfria zoner runt skolorna eftersom vapnen behövs för att bekämpa grizzlybjörnarna.

Efter svensk förebild vill hon dessutom införa friskolor, kommunalisering och skolpeng. Detta förklarar varför Trump på flera valmöten förra vintern framhöll svenska skolor som föredömen.

AB 8/2

Partiledarspekulationer av Lucifer

Jovisst, det är politikens innehåll det borde handla om, men det är omöjligt att låta bli att spekulera i opinionssiffrorna. Men nog har partiledare Anna Kinberg-Batra ställt till det för sig. Hon har nog bara halva sitt parti bakom sig med sitt utspel om

Sverigedemokraterna, Hon är personligen sympatisk och har säkert inga särskilt varma känslor för SD. Utspelet var väl mest ett uttryck för desperation – här går en halv mandatperiod där många av hennes väljare droppar av till SD. Inte har det blivit mycket till oppositionspolitik av heller. Så tar hon den här chansen utan att förankra sig varken hos alliansbröderna eller någon annanstans.

Fram träder då Mikael Odenberg, tidigare försvarsminister och nyss avgången som generaldirektör för Svenska Kraftnät. Han är uppenbart kompetent och hör tryggt hemma i mainstreamhögern. Han är inte ute för att slå ut den sittande partiledaren, det här är ingen konspiration. Han säger helt enkelt: här är jag den dag ni behöver mig. Och han undviker skickligt SD-fällan.

Odenberg ett samlande namn?

Så är läget och det kanske stannar vid det. Anna Kinberg-Batra sitter kvar, lite svagare än tidigare. Centern fortsätter att öka i opinionsmätningarna liksom C-ledaren Annie Lööf. Hon är lite mindre floskulös än tidigare (ny talskrivare?), men bara lite. L-ledaren Björklund har lika svårartade åsikter som tidigare, men framstår som rak och tydlig.

Hur ska vi då bedöma Mikael Odenberg? Jo. han kanske kan bli en samlande kraft, en moderat av en sort vi alla känner igen och kan uppskatta i sin genre. Sist hans person diskuterades här i spalten framstod han som den borse middagsätaren med bara en aning för hög ansiktsfärg, men det är nog inget moderatväljarna bryr sig om. Han har regeringserfarenhet och är en ledande försvarsvän. Moderaterna är lika osentimentala som en bolagsstyrelse – om inte VD:n levererar får han gå. Visst hinner Odenberg växa in i partiledarrollen till valet 2018. Så vi säger som de gör på sportsidorna: kulan är i luften och bollen är rund.

Allianspartierna mot lärarna av Gunnar Stensson

Lärarna i Lund är missnöjda. Deras arbetsbelastning ökar, de är stressade, de har sömnproblem och de hinner inte med sina arbetsuppgifter. I gymnasieskolan har man infört V-klass, ett nytt datorsystem som inte fungerar. I grundskolan krävs att varje lektion ska vara detaljerat beskriven på det nya datorsystemet Gafe för föräldrar som tar med sina barn på skidresor på undervisningstid. (SDS 7/2).

Lärarnas Riksförbund och Lärarförbundet, de två organisationer till vilka majoriteten av de svenska lärarna är anslutna, presenterade nyss en [Likvärdighetsagenda](#) med 25 punkter. Agendan är en sammanfattning som visar vad Sveriges lärare vill med den svenska skolan. Vi presenterade den utförligt i förra numret av VB.

Sydsvenskan däremot har hittills inte andats om lärarnas Likvärdighetsagenda. Varför?

Därför att de svenska allianspartierna och den borgerliga pressen står för en rakt motsatt skolpolitik än skolans lärare. I bakgrunden smyger de svenska skolkoncernernas vinstintressen som glupande ulvar.

Vad vill lärarna?

De vill slippa skolmarknaden som leder till segregation och slöseri med skolmedel som nu används till reklam i stället för till undervisning. De vill att det fria skolvalet justeras. De vill att friskolorna ska investera hela vinsten i skolorna. De vill ändra skolpengssystemet som förvandlat eleven till en penningssumma som skolorna konkurrerar om med uppblåsta betyg. De vill att de kommunala skolornas upptagningsområden ritas om.

Till slut kunde inte Sydsvenskan längre tåla och förtiga. Tidningen måste gå till offensiv med en motagenda. Man publicerade en debattartikel av ordföranden för den moderata reformgruppen Nils Wykman och det moderata oppositionsrådet Torbjörn Tegnhammar i Malmö.

De båda moderatpolitikerna presenterade i måndags sju förslag ”för att stärka skolans kompensatoriska uppdrag”. Lärarna ska ha färre lektioner och i stället mer tid att prata med elever och föräldrar. De ska imitera de framgångsrikaste kollegornas lektioner. Betygssättningen ska bygga på centralt rättade prov. Rektorer som fungerar dåligt ska avsättas.

De hade punktat upp agendan för att ge sken av ett genomtänkt reformprogram för att tillfredsställa önsketänkande borgerliga väljare.

Så har Sydsvenskans redaktion då uppfyllt sina förpliktelser mot uppdragsgivarna. Den har förtigit vad Sveriges lärare vill och i stället låtit den moderata ”reformgruppen” lägga ut sina dimridåer. Allt medan segregationen i skolan växer, lärarna flyr och somliga föräldrar kräver de livegna lärarna på mejlade lektionsredogörelser för sina skolkande barn.

PS. Veckobladet står öppet för varje lärare som vill skriva om sin situation, om skolsituationen i Lund och om den missbrukade svenska skolan.

Exploatering samt ny väg som leder in i S:t Larsparken av Gustav Lundwall

Den nya planerade vägen in i St:Larsparken ligger som en naturlig förlängning på gamla lundavägen. Jag tror definitivt att detta kommer leda till **mycket** fler av de bilister som idag åker Gamla Lundavägen från Åkarp, Hjärup och Arlöv kommer leta sig in i parken istället. Detta kommer göra stor skada på "lugnet" i parken.

Den befintliga vägen "Sankt Lars väg" ligger bra som den gör idag eftersom den inte är placerad precis i anslutning till Gamla Lundavägen, och detta gör att bilister i större utsträckning istället väljer att åka Malmövägen, såvida de inte har ärenden i parken. Jag tycker definitivt vägplanen borde stoppas!

Trafik och miljö av Gunnar Stensson

1. Trafikkaos i St Larsparken.

Klostergårdens byalag har i årtal oroats av den allt intensivare trafiken tvärs igenom St Larsparken. Bilköerna är täta morgnar och eftermiddagar då 2000 skolungdomar börjar och slutar skoldagen i friskolorna. Nya parkeringsplatser anläggs hela tiden vilket naturligtvis bidrar till trafikintensiteten.

Särskilt farlig är den södra infarten till St Lars från väg 108 när det råder högtrafik morgnar och eftermiddagar med en ständig ström av bilar - just när skolorna börjar och slutar.

Många av de 2000 skolungdomarna kommer från Uppåkra, Hjärup och Flackarp i Staffanstorps kommun. Deras föräldrar, som ofta arbetar i Lund, skjutsar dem till skolan på väg till jobbet om morgnarna och hämtar dem på hemfärden – just när trafiken är som intensivast.

Efter påtryckningar från Staffanstorpsborna och skolföretagarna i St Lars har en ny väg in i St Larsparken från väg 108 i söder planerats. Den utgör en naturlig förlängning på gamla lundavägen. Den nya korsningen ska utformas som en rondell. På det sättet minskas trafikrisken samtidigt som tillgängligheten till St Lars ökar.

Den nya vägen är tänkt att gå tvärs igenom Östra borggården. Många oroar sig som Gustav Lundwall för att trafiken i St Larsparken kommer att öka och att "lugnet i parken skadas".

Den ständigt ökade asfalteringen och hårdgörningen av parkens gräsmattor innebär också en ständig ökning av risken för översvämningar i Höje å, vilket särskilt kan drabba den nya bebyggelsen i Källby.

Vad kan man göra för att minska biltrafiken genom den vackra gamla parken?

En rimlig lösning är naturligtvis att förbjuda genomfart och anlägga parkeringar vid infarterna utanför parken.

I själva verket är genomfart redan nu förbjuden och har varit förbjuden i decennier. Den respekteras inte och är omöjlig att kontrollera. Man måste söka en metod att hålla bilismen utanför parken, samtidigt som nödvändig nyttotrafik kan passera. Kanske kan bron över Höje å utgöra en strategisk utgångspunkt.

Den nya infarten till St Lars ingår som en liten del i ett större sammanhang. Trafikverket vill bygga ut Lunds södra infart och väg 122 fram till Max4 och ESS. MP och V i Lund motsätter sig utbyggnaden framför allt på grund av det klimathot den ökade bilismen utgör.

Klostergårdens byalag kommer inom kort att göra en vandring för att inspektera den nya infarten.

2. Supercykelvägen till Malmö

Som ni säkert vet planeras ett snabbcykelstråk Lund-Malmö som ska vara klart 2023.

Trafikverket har två olika förslag till dragning, men enligt båda förslagen kommer cykelstråket att utgå från Ringvägen i Lund och följa järnvägen väster om spåren. Inom Lunds kommun finns alltså i praktiken bara ett förslag att ta ställning till.

Ja, det är vad jag trodde. Sedan gick jag på samrådet i Klostergårdsskolan i onsdags.

Det första jag fick veta var att planen inte sträcker sig längre än till viadukten vid Nordanväg där den nya Klostergårdsstationen ska ligga.

Sedan fick jag veta var att Lunds kommun i hemlighet vill att supercykelvägen ska ligga på Klostergårdssidan av järnvägen mellan fotbollsplanerna och spåren och tvärsöver odlingslotterna vid ån.

Varför det, frågade jag? Då inkräktar den ju både på viktiga grönområden och på odlingslotterna vid Höje å.

Det finns inte plats på andra sidan ån.

Jag baxnade. Där finns ju 500 meter med parkeringsplatser intill den breda Åkerlunds- och Rausings väg.

Men, stammade jag. Trafikverket ska ju bygga en bro över Höje å på den västra sidan. Kan inte cykelstråket använda den? Måste cykelstråket bygga en bro till över ån. På Klostergårdssidan dessutom.

Vi får inte använda den nya järnvägsbron.

Men herre gud, det finns ju en plan på en väg över ån till väg 108 i förlängningen av Åkerlunds och Rausings väg. Det förutsätter en bro över Höje å. Ska det byggas tre nya broar över Höje å? En järnvägsbro, en landsvägs bro och en cykelstråksbro? Det är ju minst två broar för mycket.

Jag satte mig och torkade svetten ur pannan.

Så småningom förstod jag att Lunds kommun vill att cykelvägen ska gå via det gröna stråket mellan Arenan och järnvägen för att sedan blomma ut i alla riktningar i stan. Alla ska kunna cykla till och från Arenan, är tanken

Vi kanske tvingas ge upp gröna stråket mellan Ringvägen och Klostergårdsstationen, tänkte jag. Men söder om Klostergårdsstationen vill vi banne mig inte ha någon supercykelväg!

Det finns ju en viadukt vid Nordanväg, den ska dessutom byggas ut i samband med stationsbygget. Där kan väl stråket ledas över till den västra sidan mellan industriområdet och järnvägen och fortsätta söder ut och över ån.

Men vi får i alla fall inte använda järnvägsbron, fick jag höra.

Så därför måste ni bygga en egen bro på fel sida om järnvägen, sa jag

Småningom förstod jag att planen handlade om en liten, näpen bro i cykelformat, inte om de gigantiska järnvägs- och landsvägsbroar jag hade i huvudet.

Men en sån liten bro kan ni väl lika gärna bygga väster om järnvägen, försökte jag. Sen är det ju bara öppen åker hela vägen till Hjärup.

Men det går bara att komma förbi Hjärup på östra sidan av järnvägen. På andra sidan ligger Jakriborg i vägen.

Vi teg en stund och tänkte efter.

Från Hjärup till Malmö fanns ju två olika alternativ, ett som löpte intill järnvägen på östra sidan ända till Malmö och ett som rundade Jakriborg och via några småvägar och Västkustvägen nådde Malmö.

Jaha, sa jag. Det utesluter alternativet längs järnvägen.

Ja, om man vill att stråket ska gå på västra sidan om järnvägen.

Då är det nog det alternativet som gäller för oss i Klostergårdens byalag, sa jag.

Ja, beslutet är ju inte fattat än, blev svaret.

Jag fick syn på Emma Berginger (MP). Jag meddelade henne att vi inte ville att cykelstråket ska gå genom grönområdet och odlingslotterna på Klostergårdssidan. Det utesluter planalternativet med ett cykelstråk på Klostergårdssidan längs järnvägen. Däremot är alternativet med en dragning som rundar Jakriborg och fortsätter längs Västkustvägen möjligt.

Sedan gick jag hemåt. Det snöade. Marken låg vit. Ännu syntes inga spår i snön.

För oss i Klostergården innebär den nya supercykelvägen stora fördelar – förutsatt att den förläggs väster om järnvägen, tänkte jag. Den öppnar nya, trafiksäkra möjligheter att cykla till Malmö. Avståndet är bara 17 km. Särskilt under sommarhalvåret blir det mycket attraktivt.

Statistik visar att bilismen i Lund ökar. Bra cykelvägar utgör ett sätt att motverka den. Vi får ta upp frågan på Byalagsmötet den 20 februari.

Svårt sjuka i Gaza nekats vård av Gunnar Olofsson

I december 2016 genomförde cancersjuka kvinnor i Gaza en protest mot den nuvarande situationen som hindrar svårt sjuka människor i Gaza att få den vård de behöver för att överleva. Enligt Världshälsoorganisationen (WHO) har andelen beviljade tillstånd att lämna Gaza för vård i Israel eller på det palestinska Västbanken sjunkit från 92,5% år 2012 till 44% i oktober 2016. Israeliska "Physicians for Human Rights" (PHR-I), som engagerat sig i frågan, rapporterar att man nu ser en tredubbling av patienter som sökt organisationens hjälp för att få igenom sina ansökningar.

Minskningen av beviljade utresetillstånd för medicinsk behandling är ett led i en allmän skärpning av blockaden från de israeliska myndigheternas sida. Allt färre tillåts således lämna Gaza, också för att resa till andra palestinska områden. Importen av inte minst läkemedel stryps, och enligt läkare på sjukhusen har medicinbristen inte varit så här svår på många år. Gaza lider också av en kronisk brist på elektricitet - efter att Israel bombat sönder områdets enda kraftverk 2006 och sedan på olika sätt förhindrat återuppbyggnad – vilket ytterligare försvårar situationen för sjukvården och livet i Gaza som helhet.

Förlorarna är främst svårt sjuka människor, inte minst cancersjuka barn, som nu inte får den behandling de behöver. Från Sveriges feministiska regering hörs dock ingenting när de svagaste i det instängda Gaza drabbas av denna medvetna ondska.

Insamling: Vi backar Daniel! av Olof Holmgren

Den 22 september 2016 dömdes Daniel Sestrajcic mot sitt nekande för ohörsamhet mot ordningsmakt och den 6 februari 2017 meddelade hovrätten att de inte tar upp hans fall. Detta trots att Daniel själv hävdar att han inte varit ohörsam eller gjort sig skyldig till något brott. Nu startar en insamling för att få ihop de 41 000 kr i böter samt rättegångskostnader.

Bakgrund: Under hösten 2015 samlades statslösa palestinier utanför Migrationsverket i Malmö i en tältprotest. De beviljades inte uppehållstillstånd men kunde heller inte utvisas då de som statslösa inte togs emot av de land där de tidigare bott. Utan möjlighet att skapa sig en tillvaro levde hundratals palestinier i limbo i Sverige – många i flera år. Tältprotesten var ett desperat försök att få sin röst hörd och att få slut på en omöjlig situation utan slut. Under tältprotesten växte en solidaritetsrörelse fram runtom i Malmö till stöd för de protesterande.

I oktober 2015 beslutade polisen att riva tältprotesten, trots att en dialog mellan de protesterande och Migrationsverket hade kommit till stånd. Den 8 oktober när vräkningen verkställdes samlades de protesterande statslösa palestinierna och flera andra som solidariserade sig för en fredlig och icke-våldslig manifestation mot rivningen. Det är för Daniels deltagande i denna protest som han nu har blivit dömd mot sitt nekande.

Jag är stolt över att ha vi har en riksdagsledamot som står först i ledet för mänskliga rättigheter och som heller inte låter det stanna vid fina ord. Att stå sida vid sida med de människor som kämpar för sin existens och tillvaro bör applåderas och uppmuntras, inte bestraffas. Men ingenting sker förgäves. De protester som de statslösa palestinierna organiserade, och som Daniel och många andra solidariserade sig med, fick resultat. I många fall ändrade Migrationsverket sin praxis. Flera av de människor som levte i limbo fick uppehållstillstånd och kunde leva sitt liv i förvisningen om att kunna stanna och bygga sitt liv här.

Domen på 50 dagsböter á 500 kr (25 000 kr) plus rättegångskostnader (16 000 kr) blir totalt 41 000 kr. Jag vet att det finns många människor som känner Daniel som en kämpande människa som många gånger tagit strid för vad som är rätt, även om inte alltid varit populärt hos de styrande. Nu är det dags att vi tar strid för Daniel och backar honom.

Sätt in ditt bidrag:

SWISH: 076-881 90 83 (Olof Holmgren) eller

SWEDBANK: 8214-9, 943 597 037-2

Eventuellt överskott skänks till Fristadsfondens arbete för att hjälpa asylsökande att få rätt mot det omänskliga deportationssystem som Sverige tillämpar, samt Ship to Gaza vars outtröttliga arbete för ett fritt Gaza och Palestina är avgörande.

---

66 år i skolan 41. 1985-97:8. av Den Gamle

I Karins föräldrahem Kvarterbo hade jordbruket legat nere och åkrarna arrenderats ut efter hennes fars död 1985. Hennes mor Berta hade flyttat in till samhället.

Men 1990 avslutade Gösta och Kerstin, Karins tvillingsyster, sitt arrende i Hultaby i Vetlanda och återvände hem. Det blev åter liv i den gamla gården. Gösta byggde en maskinhall för sina moderna jordbruksmaskiner och ett nytt boningshus mitt emot det 200-åriga huset. Han renoverade lagården, arrenderade åkrar från grannarna, skaffade ett 20-tal kor som betade i hagarna och födde upp ungdjur till slakt. Jordarna från Kvarterbo Västregård och fem, sex granngårdar brukades nu med moderna maskiner och bara en bråkdel av den arbetskraft som behövts tidigare.

Mina föräldrar och fem syskon hade skaffat sommarhus i Älghult – hus som annars skulle ha stått tomma. 1990-talet blev en period av gott släktliv somrar och helger.

Vi bodde där ett par månader varje sommar. Eritreagruppernas ordförande Philip Gottlieb och hans eritreanska fru Asmeret och deras döttrar Ruth och Hannah besökte oss varje sommar. Vi brukade ha utomhusfester då alla, även mina föräldrar och Karins mor, samlades i hagen

omkring huset vi byggt till långt in på sommarnatten

Så var det fram till 1995-1996 då både mina föräldrar och Berta avled.

V-Lund hade samlat stor kompetens både inom den lokala kommunalpolitiken och i partiets interna ideologiska debatt, inte minst tack vare Veckobladet. V-Lund var den ledande lokalorganisationen i Skåne. Uppgåelsen med Sovjetkommunismen var genomförd i hela partiet, namnskiftet från Vpk till V hade skett, Gudrun Schyman utvecklade som partiordförande en feministisk politik som i Lund länge haft starka förespråkare och partiets valsiffror, som i Lund varit höga under hela 80-talet, steg till 12 procent i landet som helhet.

V Lund flyttade från den tidigare partilokalen vid Bredgatan via ett kort uppehåll i en rivningsfastighet på Trollebergsvägen till nuvarande centrala läge vid Mårtenstorget. V Lund fanns mitt i stan och mitt i politiken.

I Utbildningsnämnden flöt arbetet lugnt och metodiskt. Visst fanns de ideologiska motsättningarna där, men de var mindre intensiva än de senare blev. De flesta frågor kunde lösas i relativt enklart. Kanslipersonalen var rutinerad och effektiv. Jag upplevde uppdraget i nämnden som intressant och utvecklande. Nämnden deltog regelbundet i nationella konferenser och hade ofta utbildningshelger. Flera av mina kollegor hade lång erfarenhet som t ex centerns representant Lars V Andersson som tidigare varit skolnämndens ordförande och var utrustad med ett enastående minne.

Visserligen kunde jag ibland gräma mig över mitt obetydliga inflytande men samtidigt innebar det att verksamheten sällan upplevdes som tung. Liten makt, litet ansvar. Efter de relativt sällsynta nederlagen i omröstningarna skrev jag reservationer. Någon gång ifrågasattes mitt politiska uppdrag på grund av att jag var lärare. En lärare borde inte besluta om lärares villkor. Det innebar en form av jäv.

Distriktets internationella utskott bestod i sin kärna av samma beprövade kamrater som under 1970-talet. Arbetet med Eritrea-solidariteten var intensivt. Efter befrielsen var ett av våra mål att göra huvudstaden Asmara till Lunds vänort.

Israel-Palestina, Kuwait-kriget och Jugoslaviens våldsamma sönderfall fyllde våra regelbundna möten med studier och debatter som ibland ledde till ställningstaganden och uttalanden, men vi ägnade oss mycket mindre åt utåtriktade aktioner än tidigare. Frånsett Palestina-gruppen hade flertalet av 70-talets solidaritetsorganisationer försvunnit.

Mötena i Internationella utskottet höll mina kunskaper levande och hade givetvis stor betydelse för min undervisning i gymnasiet.

Skolklasser besökte partilokalen relativt ofta, både i valtider och mellan valen. Ganska ofta var det jag som informerade. Det blev mycket likt undervisningen i gymnasiet. Visst var det besökarna som med i förväg uttänkta frågor bestämde innehållet i diskussionen men det kom alltid att röra sig över vidsträckta kunskapsområden, från kommunalpolitik till nutidshistoria. Ofta handlade frågorna om partiets ideologi och om marxistisk teori. Ibland kom hela klasser med sina lärare men oftast var det grupper på fem eller tio elever.

En orsak till den harmoni jag under första hälften av 1990-talet upplevde i familj och släkt, i skolarbetet, i Utbildningsnämnden och i partiarbetet är kanske att jag i viss mån hade distans till allt detta och kunde hantera det tack vare erfarenhet och de arbetsrutiner den lett till.

Det som upptog min energi och mitt engagemang var Eritrea. Arbetet med tidskriften

Eritreanytt ägde rum på alla plan och var hela tiden överhängande. Jag var ofta tvungen att resa, till Oslo, Köpenhamn, London, Stockholm och till städer som Örebro, Göteborg, Norrköping, Hässleholm, Helsingborg och andra orter.

Utvecklingen i Eritrea var snabb och omvälvande och den svenska och internationella solidaritetsrörelsen växte snabbt.